

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119205428
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119205428.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobcu Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému Z. H., T.. XX.XX.XXXX, H. M. XXX, XXX XX M., B. G., o zaplatenie 3.157,35 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznáva a žalobca nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 18.03.2019 si žalobca uplatnil voči žalovanému právo na zaplatenie sumy 3.157,35 eura s príslušenstvom. V odôvodnení svojej žaloby uviedol, že dňa 21.06.2016 uzatvoril so žalovaným Úverovú zmluvu č. 000000000321365 (ďalej aj ako „Zmluva“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 3.900,- eur. Poskytnutý úver a úroky sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach a celý úver aj s príslušenstvom bol povinný splatiť do 10.06.2024. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil svoje zmluvné povinnosti, a preto žalobca, na základe výzvy na predčasne splatenie úveru, rozhodol o predčasnej splatnosti dňa 14.02.2019 a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia druhou upomienkou zo dňa 12.12.2018. Pohľadávka ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 3.370,05 eura a pozostávala z istiny vo výške 3.157,35 eura, úrokov vo výške 147,65 eura, úrokov z omeškania vo výške 1,73 eura (do zosplatenia), poplatkov vo výške 60,- eur, ktoré si neuplatňuje a poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 3,32 eura. Po zosplatení žalovaný neuhradil žiadnu sumu. Žalobca si zároveň uplatnil úrok z omeškania a zmluvný úrok z nezaplatennej istiny, na ktorý podľa jeho názoru má nárok do vrátenia peňažnej istiny.

2. Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

3. Súd vykonal dokazovanie listinným dôkazmi a to Zmluvou o spotrebiteľskom úvere na č.l. 5-6, žiadosťou o poskytnutie spotrebného úveru na č.l. 7, Všeobecnými obchodnými podmienkami na č.l. 8-17, Obchodnými podmienkami na č.l. 18-25, Sadzobníkom poplatkov na č.l. 26-28, Opakovaným upozornením na č.l. 29, Výzvou na predčasné zosplatenie na č.l. 29a, Prehľadom splácania do predčasného zosplatenia na č.l.30, Prehľadom splácania do predčasného zosplatenia na č.l. 31, Stavom omeškaných splátok na úvere na č.l. 31, Prepočtom zmluvných úrokov na č.l. 32, Prepočtom úrokov z omeškania na č.l. 32, Prehľadom splácania do predčasného zosplatenia na č.l. 33, Prehľadom splácania po predčasnom zosplatení na č.l. 364, Stavom omeškaných splátok na č.l. 34, Prepočtom zmluvných úrokov na č.l. 35, Prepočtom úrokov z omeškania na č.l. 35, Správou Credit report analytic na č.l. 36-44, Reportom Sociálne poisťovne na č.l. 44a, Vyjadrením žalobcu na č.l. 68-69, Výpisom z

účtu na č.l. 71, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere na č.l. 72, Výpisom z účtu na č.l. 73-74 a zistil tento skutkový stav:

4. Strany uzatvorili dňa 21.06.2016 úverovú zmluvu č. 000000000321365, na základe ktorej žalobca mal poskytnúť žalovanému úver vo výške 3.900,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach po 67,71 eura. V zmluve si strany dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 195,- eur a ročnú úrokovú sadzbu vo výške 13,9%. RPMN bola vo výške 16,89% a priemerná hodnota RPMN vo výške 15,19%. Konečná splatnosť úveru bola dňa 10.06.2024.

5. Listom zo dňa 14.02.2019 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru a žalovaný bol vyzvaný na zaplatenie sumy 3.370,05 eura.

6. Podľa prehľadu splácania žalovaný uhradil splátky v celkovej výške 1.949,58 eura. Podľa výpisu z účtu žalovanému bola dňa 21.6.2016 vyplatená suma 3.900,- eur, pričom v rovnaký deň bola žalovanému stiahnutá suma 195,- eur.

7. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

8. Podľa § 52 ods. 1,2,3,4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy (ďalej len ako „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

10. Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

11. Podľa § 54 ods.1, 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení od od 21.03.2016 do 30.06.2016 (ďalej len „ZoSÚ“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; 1) tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.18b) Spotrebiteľským úverom sú aj mladomanželský úver podľa osobitného predpisu,1a) niektoré stavebné úvery a iné úvery podľa osobitného predpisu1b) a nezabezpečené úvery poskytované spotrebiteľom na účely rekonštrukcie nehnuteľností určenej na bývanie, pričom ustanovenia osobitných predpisov1c)

tykajúce sa poskytovania týchto úverov tým nie sú dotknuté; obmedzenie hornej hranice výšky úveru podľa odseku 3 písm. f) sa na tieto úvery nevzťahuje.

13. Podľa § 9 ods. 1 ZoSÚ, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 2 písm. g, k) ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

15. Podľa § 11 ods. 1 ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,^{18b)}

f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,

g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.^{18aa)}

16. Posudzovaný právny vzťah strán je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou, konkrétne ide o spotrebiteľský úver. Žalobca bol od uzavretia zmluvy v postavení dodávateľa a žalovaný v postavení spotrebiteľa, preto uvedený právny vzťah je v režime spotrebiteľského práva. Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať neprijateľné podmienky, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa pod sankciou ich absolútnej neplatnosti.

17. Právny vzťah strán súd posúdil podľa noriem spotrebiteľského práva, a to podľa osobitného právneho predpisu zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy a všeobecného právneho predpisu Občianskeho zákonníka.

18. V danej právnej veci mal súd na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá zmluva, na základe ktorej žalobca mal poskytnúť žalovanému úver vo výške 3.900,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v 96 mesačných splátkach po 67,71 eura. Nakoľko ide o spotrebiteľskú zmluvu túto zmluvu súd ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy. Po preskúmaní predmetnej Zmluvy súd dospel k záveru, že táto neobsahuje údaj o celkovej výške úveru podľa § 9 ods. 2 písm. g) ZoSÚ a v zmluve je nesprávne RPMN v neprospech spotrebiteľa. Súdnym dvorom EÚ v rozsudku C-377/14 vo veci Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová proti FINWAY, a.s. ustálil výklad celkovej výšky úveru tak, že článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 Smernice 2008/48 ako aj bod I prílohy 1 tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Ak žalovaný na základe zmluvy o úvere reálne čerpal sumu 3.705,- eur (žalovanému bol automaticky stiahnutý poplatok 195,- eur), pričom v zmluve je uvedený údaj 3.900,- eur, má to rovnaké následky ako keby v zmluve tento údaj nebol uvedený vôbec. Takáto nesprávna celková výška úveru má

v konečnom dôsledku za následok, že v zmluve je uvedená nesprávna výška RPMN a to v neprospech spotrebiteľa, keďže výpočet RPMN závisí od celkovej výšky úveru. Obdobný záver zaujal Krajský súd v Prešove napríklad v rozhodnutiach zo dňa 19.3.2019, č.k. 4Co/25/2019 - 196, zo dňa 22.5.2019, č.k. 13Co/26/2019 - 89, zo dňa 16.1.2019, č.k. 18Co/151/2018 - 123. Je v danom prípade právne irelevantné, že žalovanému bol dňa 22.12.2017 poplatok vrátený, keďže v čase poskytnutia úveru mu bola daná k dispozícii iba suma 3.705,- eur a nie 3.900,- eur.

19. V zmysle citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 ZoSÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje okrem iných náležitostí aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. g) a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Preto je žalovaný povinný vrátiť žalobcovi iba istinu úveru a žaloba v časti úrokov a poplatkov je nedôvodná.

20. Listom zo dňa 14.02.2019 žalobca vyhlásil predčasnú splatnosť úveru. Ako vyplýva z prehľadu splácania ku dňu 14.02.2019 žalobca uhradil sumu 1.949,58 eura, pričom bol povinný zaplatiť iba sumu 1.234,88 eura (32 splátok po 38,59 eura (pri výške splátky 38,59 eura súd vychádza z poskytnutého úveru 3.705,- eur, ktorý vydal počtom splátok 96). Teda ku dňu, kedy mal žalobca vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru (14.02.2019), žalovaný nebol v omeškaní so zaplatením splátok. Navyše žalobca síce doložil opakované upozornenie zo dňa 12.12.2018 a výzvu na predčasné splatenie úveru zo dňa 14.02.2019, avšak ďalej nijako nepreukázal, že uvedené upozornenie a výzvu žalovanému aj skutočne zasielal. Dôsledkom toho je neplatnosť právneho úkonu - vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože v zmysle ust. § 39 OZ tento úkon odporuje zákonu (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 22.5.2019, č.k. 13Co/26/2019 - 89).

21. Keďže nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a úver sa pokladá za bezúročný a bez poplatkov, žalobca môže od žalovaného požadovať iba splatné splátky istiny ku dňu vyhlásenia rozsudku. Ku dňu vyhlásenia rozsudku bolo splatných 40 splátok, spolu vo výške 1.543,60 eura (pri výške splátky 38,59 eura súd vychádza z poskytnutého úveru 3.705,- eur, ktorý vydal počtom splátok 96). Nakoľko žalovaný poukázal úhrady v celkovej výške 1.949,58 eura, t.j. všetky splatné splátky istiny ku dňu vyhlásenia rozsudku uhradil, súd žalobu aj v časti istiny zamietol.

22. O trovách strán súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal v konaní plný úspech, avšak nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu trovy konania nevyplývajú, súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal a žalobca ako neúspešná strana nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).